

455

Ἀκύρωση διαθήκης

φ. 249^v

+ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 16/ μὲ ἐξανὰ / κραξεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον ὁ ἀφέντης Θεοφύλακτος Διασίτης / καὶ ἡ ἀρχόντισσάν του κυρία Ἐνκατερίνα εὐρισκομένην ἀσθενησμένη καὶ εἰς / κλίνῃ κατὰκοιτην εἰ δὲ στὸ νοεῖν καὶ λαλιὰ σῶα καὶ ἀκέραιην. "Οθεν λέσι μου ὅτιν / νὰ γράψων πῶς τὴν διαθήκην ὅπου ἔκαμαν πρὸ καιροῦ εἰς τὲς πράξεις μου ἀπὸ / κάτω στὸ ἔτος 1684/ Σεπτεβρίου 23/ θέλου νὰ εἶναι κομμένη καὶ νουλάδα καὶ νὰ μὴν / ἀξίζην εἰς κανέναν καιρὸν μόνο νὰ εἶναι ὅ,τιν τὸς εὐρεθοῦ τῆς θυγατέρας τος τῆς κερά / Μαργαρίτας τόσον πρᾶμα τόσον σπίτια τόσον μασαρίες ξεχὸς ἀπὸ κεῖνα πῶχουν / τῆς θυγατέρας τος τῆς κερά Σμαράγδας / εἰς τὸ προῖ / κοχάρτιν / τῆς / καὶ ξεχὸς ἐκεῖνα ὅπου ἔχου τῆς θυγατέρας τος / τῆς κερά Μαρίας εἰς τὴν διαθήκην ποὺ ἔχουσιν καμωμένη εἰς τὲς πράξεις τοῦ ἀφέντη Νικο / λάκην Ἀναπλιώτην τοῦ νοτάριου καὶ οὕτως λέσιν πάλι πῶς διὰ κανέναν καιρὸν εἰςὲ κα / μμία κρίση ἢ ἐκείνη διαθήκην / ὅπου τὸς ἦ / καμα ἐγὼ / νὰ μὴ πιαστῇν πώποτε ἀλλὰ νὰ γίνεται ὡς ἄνωθε γράφου εἰς / μαρτυρίας τῶν κάτωθεν ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἴδιος ἀφέντης Θεοφύλακτος ἀκόμα λέσιν / πῶς τὰ ὅσαν ἐτάξασιν τῆς θυγατέρας τος τῆς κυρίας Σμαράγδας τὴν ἔχουσιν σατισφάδα καὶ / νὰ μὴ μετεχένη εἰς κανένα πρᾶμα ὅπου τὸς εὐρήθη. —

/ — Θεοφύλακτος Διασίτης καὶ ἡ συβία μου στέργομε τὰ ἄνωθε —

/ — Γιάκουβος Ἀλησάφης μάρτυρας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

456

Μαρτυρία

φ. 250^r

Φ 256

[1684] Δικεβρίου 16/ μᾶς ἔστειλε ὁ καπετὰν Τζανέττος ὡς ἐπίτροπος ποὺ λέγειν πῶς / [τ]ὸν ἔχειν ἡ κερά Χρυσίνα ἡ γυνὴ τοῦ κὺρ Δημητρίου τῆς Δάφνης ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νο / τάριο καὶ τὸν ἀφέντη παπᾶ κὺρ Νικόλαο Παξιμάδην καὶ μισὲρ Νικολὸ Σινγάλα νὰ πᾶ / με νὰ εὐρώμε τὸν ἀφέντην Ἰακουμάκην Μπα-

ρόντζη καὶ ἤδωκέ μας καὶ εἴκοσι δύο / ρεάλια νὰ τοῦ κρατοῦμε καὶ νὰ τοῦ ποῦμε
νὰ ὅπου σοῦ τὰ πένμπει ὁ καπετὰν Τζα / νέττος ὡσὰν ἐπίτροπος πὺ εἶναι τῆς
Χρυσίνας διὰ τὸ χρέος ὅπου σοῦ χρωστεῖν / τὰ εἴκοσι δύο ρεάλια νὰ λείπης ἀπὸ
τὸ πρᾶμαν τῆς. Λοιπὸν σκαθῶς μᾶς ἐπα / ρακάλεσεν ἐπήγαμε εἰς τὸ ἀρχοντικὸν
τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Μπαρόντζη καὶ / δὲν τὸν εὐρήκαμε ἐκεῖ μόνο ἢ ἀρχόντισσά του
ἦτονε κάτω στὸ κατώγι τῆς καὶ ἐρώ / τησεν τίς εἶναι καὶ εἶπαμέν τῆς ἐμεῖς ὁ κα-
πετὰν Τζανέττος μᾶς ἔστειλε καὶ νὰ πὺ μᾶ / ς ἤδωσεν καὶ 22/ ρεάλια νὰ σοῦ δώ-
σωμε ἐκεῖνα ὅπου σοῦ χρωστεῖν ἢ Χουρσίνα καὶ ὡσὰν / μπίτροπον ὅπου τὸν ἔχειν
σοῦ τὰ πέμπει νὰ λείπης ἀπὸ τὸ πρᾶμαν τῆς. Ἐπη / λογήθην ἢ ἀρχόντισσαν καὶ
εἶπε μας ἐμεῖς δὲν τῆς ἐδῶναμε ἄσπρα διὰ / νὰ μᾶς τὰ δώσῃ πάλι ἐδῶναμέν τῆς
τα διὰ τὸ πρᾶμα καὶ ἔτζι μᾶς τῷ / δωκε κατὰ τὰ γράμματα πὺ ἔχομε καὶ ἐμεῖς
δὲν ἔχομε νὰ κάμωμε μὲ τὸν καπε- / τὰν Τζανέττον μὰ σὰν ἔρθειν κρίσιν ἂν ᾖ
ἐπίτροπός τῆς ἂς ἔρθῃ νὰ μι / λῇ τὰ δικαιώματά τῆς. Οὕτως ἐγαγύραμε ὀπίσῳ
καὶ ἐδώκαμέν του τὰ τορ / νέσιά του καὶ εἶπαμέν του καὶ τὰ ἄνωθεν λόγια ὅπου μᾶς
εἶπεν ἢ ἀρχόντισσα / διὰ τοῦτον μοῦ εἶπε ἐμένα τοῦ νοτάριου ὁ καπετὰν Τζανέ-
τος νὰ τὴν βάλω / εἰς τὴν καντζηλλαρία τὴν αὐτὴν μαρτυρία διὰ νὰ στέκῃ εἰς κάθεν
καιρὸν / καὶ ἰδοὺ ὅπου ἐβάλθην καὶ ἀπογράφου καὶ οἱ ἄνωθεν εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ
ἐξῆς.

457

Παντίκι

φ. 250^v

Φ 256 Ἐβγαλμένη ἀπὸ Φραντζεσκήκη Παλια[.....]

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 18/
εἰς τὸ σπῖτιν [κάμοῦ τοῦ ὕ] / πογράφοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν τὰ κάτωθεν δύο
μέρη τὸ ἐν μέρος ὁ κύρ Μανώ[λης] / τὸ δὲ ἕτερον μέρος ὁ κύρ Φραντζέσκος
Καστελλάνος λέγοντας ὁ ἄνωθεν Γλι[.....] / τὸ χωράφιν ὅπου ἔχειν εἰς τὸ μέρος
τῶν Γλινάδων τὸ σύνμπλιο τοῦ ἄνωθεν Φρα[ντζέσ] / κου τῆς θυγατέρας του τῆς
Μαρίας καὶ τοῦ κύρ Μανώλη τοῦ Κανάγια τὴν σήμερον τὸ δ[ίδει] / καὶ παραδίδει
τον καὶ παντικιάζει τον τοῦ ἄνωθεν Φραντζέσκου καθὼς εὐρίσκετ[αι μὲ] / τίς λάκ-
κους πὺ ἔχειν μέσαν καὶ μὲ τὸ μισὸν πηγάδιν πὺ ἔχειν τῆς ἐξουσίας του καὶ ι[...]
τον τόπον τοῦ παλιοσπιτιοῦ ξεχὸς τίς πέτρες του πὺ ἔχειν τοῦ ἄνωθεν Μανώλη / Κ-
νάγια πούλημένες καὶ ἀπὸ τὸ χωράφι πὺ τοῦ ἔχειν πούλημένο πὺ χωρίζειν [ἀ] / πὺ